

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 Mars 1873, kl. 12 midd.

Betänkande, angående Tullbevillningen.

Sedan Bevillnings-Utskottet till pröfning förehåft såväl de till Utskottet hänvisade motioner, hvilka afse förändring i nu gällande föreskrifter om tullbevillningens utgörande, som ock de vid tulltaxans granskning inom Utskottet väckta frågor om ändringar och tillägg deri, går Utskottet nu att, jemlikt 40 § Riksdagsordningen, afgifva betänkande angående tullbevillningen, hvarvid Utskottet, liksom förut varit vanligt, ansett sig böra rörande ordningen för Utskottets särskilda yttranden och förslag följa den nu gällande tulltaxans alfabetiska uppställning.

Som tullsatserna å *Aether* och *Aether spirituosus* samt *Bränvin* och *Sprit* äro beroende af det beslut, Riksdagen kan komma att fatta rörande beskattningen af den inhemska bränvinstillverkningen i anledning af de motioner, som blifvit väckta om ändring af beloppet för den derför nu stadgade afgift, så hemställes:

*Aether,
Aether spi-
rituosus,
Bränvin och
Sprit.*

1:o.

att bestämmandet af tullsatserna å såväl *Aether* och *Aether spirituosus*, som *Bränvin* och *Sprit* må få anstå, tilldess Riksdagen fattat beslut om bränvinstillverkningsafgiften.

I tulltaxan finnes för närvarande en så lydande rubrik: "*Blommor*, konstgjorda, af tyg, papper eller halm", men som i handeln förekomma konstgjorda blommor, förfärdigade af andra ämnen, än de nyss nämnda, t. ex. af fjäder, hvilka

*Blommor,
konstgjorda.*

Bih till Riksd. Prot. 1873. 5 Saml. 1 Afd. 3 Häft.

1

blommor hafva samma användning som de i tulltaxan beskrifna, hvarföre de ock lämpligen torde böra med samma tull beläggas, föreslår Utskottet:

2:o.

att ofvan anförda rubrik må erhålla följande förändrade lydelse:
Blommor, konstgjorda, af tyg, papper, halm, fjäder eller andra dylika ämnen.

Broderade arbeten.

Broderade arbeten, hvilken artikel förtullas efter vigt, äro ofta vid införseln uppfästade på tunnt papper, från hvilket de vid tullbehandlingen icke kunna skiljas utan att taga skada, och svårighet har, enligt hvad Utskottet förnummit, i följd deraf ofta uppstått att bestämma det afdrag i vigten, som borde ega rum för det sålunda begagnade papperet. Beträffande andra artiklar, t. ex. Bijouterivaror och Pennor, finnas i nu gällande taxa bestämmelser derom, att afdrag i vigten ej göres för fodraler, hvari bijouterivaror inkomma, eller för kartor, hvarå de äro uppfästade, likasom att, vid förtullning af skrifpenor, askars och kartors vigt inbegripes. Då en likartad bestämmelse synes Utskottet lämplig äfven för den nu ifrågakommande artikeln, för beredande af lättnad vid tullbehandlingen och förekommande af eljest lätt uppstående tvistigheter mellan tullförvaltningen och trafikanterne rörande skillnaden mellan bruttovigten och sjelfva den tullpligtiga varans vigt, hemställer Utskottet:

3:o.

att under rubriken: *Broderade arbeten* må införas en så lydande anmärkning: Afdrag i vigten eger ej rum för papper, hvarå Broderade arbeten äro uppfästade.

Dricka.

Tulltaxan innehåller nu en så lydande rubrik:

“Dricka:

Porter	1 kanna	40 öre.
Öl och andra slag	1 »	20 öre“.

Uti en inom Andra Kammaren afgifven motion (N:o 110) har Herr *Ivar Månsson* föreslagit borttagande af införseltull å “Öl af samma ämnen och beredningssätt som s. k. Bayerskt öl“, och till stöd derfor anført, att tullsatsen å Bayerskt öl, hvilket numera vore att anse nästan som en nödvändighetsvara och allt mer och mer inginge bland de mindre bemedlades födoämnen, såmedelst undanträngande bruket af spritvaror, vore en omåttligt hög skyddstull, hvilken gjorde det möjligt för de inhemska tillverkarne att betinga sig ett vida högre pris, än som skulle ifrågakomma, derest utländskt öl icke vore utestängdt från den inhemska marknaden, i följd af den nu stadgade tullsatsen.

De nuvarande höga tullsatserna å maltdrycker, kvarstående oförändrade sedan lång tid tillbaka, då helt andra åsigter i tull-lagstiftningen voro gällande, och då tulltaxan ännu stadgade höga spanmålstullar, hafva synts Utskottet tarfva en nedsättning, så mycket heldre som vissa af dessa drycker nu vida mer än förr ingå i den allmänna förbrukningen, hvarföre det torde vara ett ganska berättigadt sträfvanne att, såsom motionären afsett, söka åstadkomma så stor prisbillighet som möjligt å t. ex. artikeln Bayerskt öl och på det sättet underlätta tillfället för de mindre bemeddade att förskaffa sig en vara, som kan ersätta bruket af spritdrycker. Om än ur sist angifna synpunkt tullen å öl företrädesvis påkallar en ändring, lærer dock i sammanhang dermed en tullnedsättning jemväl för porter böra vidtagas, bland annat af det skäl att, då ölsorter förekomma, som äro dyrare än något slags porter, det icke kan vara lämpligt att genom bibehållande af portertullen oförändrad, under det man nedsätter tullen å öl, göra skilnaden mellan tullsatserna å dessa båda artiklar större än för närvarande. Men med hänsyn till det mål, Utskottet företrädesvis haft i sigte, och då känt är, att af såväl öl som porter finnas flera slag med en högst betydlig olikhet i varuvärde, har Utskottet ej velat förorda bibehållande af rubrikens nuvarande uppställning, enligt hvilken tullsatsen är gjord beroende allenast af dryckens hänförlighet till porter eller öl, hvaraf blifvit en följd, att den billiga varan och den, som egt ett mångdubbelt högre värde, kommit att draga lika tull. Att, till förekommande deraf, såsom man möjligen skulle vara frestad att ifrågasätta, bestämma olika tullsatser för de särskilda slagen af öl och porter, som då skulle i taxan uppräknas, låter helt naturligen sig icke verkställa, bland annat, för den svårighet, som vid tullbehandlingen skulle uppstå att skilja den ena sorten från den andra. Utskottet har derföre icke kunnat påfinna annan utväg för att med en högre tullsats åtkomma de dyrbarare slagen af maltdrycker än att, likasom man förut gjort med viner samt brännvin och sprit, bestämma olika tullsatser med afseende å det slags kärl, hvori varan införes; varande det nemligen af erfarenheten bekräftadt, att de dyrbarare maltdryckerna i allmänhet införas på buteljer eller krus. Då Utskottet i följd deraf velat föreslå, att särskilda lägre tullsatser må stadgas för det porter och öl, som inkommer på fat, har Utskottet jemväl sett sig föranlåtet att för sådant fall tillstyrka varans förtullning efter vikt, i likhet med hvad redan eger rum med viner och brännvin, som införas på fat, i följd af svårigheten att vid tullbehandlingen utrona fatens kubikinnehåll. Rörande maltdryckernas vikt vill Utskottet med anledning häraf nämna, att en kanna maltdrycker i medeltal väger 6 skålp. 25 ort; och är skilnaden i detta afseende mellan de olika sorterna icke af någon synnerlig betydelse.

Af den år 1863 i nåder förordnade Tullkomitéen yttrades väl, att, då maltstyrkan, hvilken till hufvudsaklig del betingade dessa dryckers varuvärde, vore större för vissa slag af öl, än för äfven den dyrbaraste i handeln förekommande porter, det icke kunde vara skäl att i tulltaxan göra någon skillnad mellan dessa

båda slag af maltdrycker, utan att det vore vida egentligare att göra tullsatserna beroende endast af varuvärdet, hvilket åter efter Komitéens åsigt finge bedömas efter det slags kärl, hvori varan infördes. Då Utskottet emellertid ansett sig icke böra frångå den nuvarande indelningen, enligt hvilken dessa drycker sönderfalla i porter och andra slags maltdrycker, torde detta ega sitt berättigande deri, att den af ålder i vår tull-lagstiftning gjorda åtskilnad mellan porter och öl kommit att tillskynda den inhemska portertillverkningen ett jemförelsevis högre skydd än som tillgodokommit ölfabrikationen, hvarför ett omedelbart bestämmande af en lika tullsats för alla maltdrycker skulle med afseende å den förra näringen kunna medföra en alltför stor rubbning och för öfrigt icke heller vara rättvist ur den synpunkten, att tillverkningskostnaden för porter onekligen är större än för öl. Ett billigt afseende å den inhemska tillverkningens kraf är det ock, som föranledt Utskottet att icke tillstyrka motionärens förslag om fullkomlig tullfrihet för Bayerskt öl, hvarigenom hela det skydd, de inhemske tillverkarne deraf nu åtnjuta, skulle på en gång dem undanryckas.

Enligt Utskottets förmenande skulle således vid tullsatsernas bestämmande för maltdrycker hänsyn tagas ej blott, såsom för närvarande, till deras fördelning i porter och andra slags maltdrycker, utan äfven till varuvärdet för de olika sorterna, såvidt detta kunde bedömas efter beskaffenheten af de kärl, hvarpå varan infördes. Vid tillämpningen af detta förslag har Utskottet, med fästadt afseende å den prisbillighet för de mera allmänt förbrukade maltdryckerna, som Utskottet ansett önskvärdt att kunna befordra, velat föreslå, att tullen för de å fat inkommande maltdryckerna må utgöra för porter 3 öre och för andra maltdrycker 2 öre per skålpund, då enligt den förut angifna vigtberäkningen tullen per kanna komme att blifva 18 å 19 öre för porter samt 12 å 13 öre för öfriga maltdrycker. För det öl åter, som inkommer på buteljer eller krus, finner Utskottet sig ej ega giltig anledning att föreslå en lägre tullsats än den nu stadgade af 20 öre för kanna, då för porter, som införas på enahanda sätt, tullen torde böra bestämmas till 30 öre kannan, hvarigenom iakttages samma förhållande emellan tullsatserna å de ädlare sorterna af porter och öl, som Utskottet föreslagit för de på fat inkommande slagen af samma drycker.

Som Utskottet jemväl funnit den nuvarande rubriken *Dricka* böra utbytas mot den vida egentligare benämningen *Maltdrycker*, hemställes följaktligen:

4:o.

att i taxan må å vederbörligt ställe införas en så lydande rubrik:

Maltdrycker:

På fat

Porter	1 skålp.	3 öre,
Andra slag	1 „	2 „

Maltdrycker:

På buteljer eller krus

Porter 1 kanna 30 öre,

Andra slag 1 ” 20 ”

hvarjemte i stället för de nu vid rubriken *Dricka* förekommande bestämmelserna torde få der intagas endast en hänvisning till rubriken *Maltdrycker*.

I nuvarande tulltaxa är stadgadt:

“*Flyttsaker*: reseförnödenheter, af egaren sjelf medförda, då de af veder- *Flyttsaker*.
börande tullkammarer eller tullinspektion finnas ej öfverstiga hans behof under resan — fria;

inkomna för sådana Svenska undersåtars räkning, som varit å utrikes ort bosatte, så framt effekterna vid införseln finnas gamla och brukade samt på särskild anmälan hos Generaltullstyrelsen pröfvas ej öfverstiga egarens behof — fria;

öfriga inkommande gamla och brukade husgeråds- eller andra lösörepersedlar (hvilkas införsel, äfven såsom nya, ej genom denna taxa är i allmänhet medgifven tullfritt eller mot lägre tull, än högst 10 procent af värdet, då sådan förtullningsgrund bör tillämpas), när de vid införseln, på särskild anmälan hos tullkammarer- eller tulldistriktchefer, vid 300 R:dr Riksmynnts värde eller derunder, samt hos Generaltullstyrelsen, då värdet öferskjuter 300 R:dr R:mt, pröfvas icke öfverstiga egarens behof — R:dr 100 R:mt — 10 R:dr“.

Under de i sednare tider mera ofta förekommande inflyttningarne från våra grannländer har tillämpningen af sista momentet under förestående rubrik visat sig för trafikanterne medföra åtskilliga olägenheter. Först och främst måste de vidkännas stundom ej obetydliga kostnader för godtgörelse åt tillkallade personer, hvilka skola anställa besigtning och värdering af de till införsel ämnade lösörepersedlarne, och vidare vållar denna värdering en tidsutdrägt, som blifver ännu större i de fall, då pröfningen skall hänskjutas till Generaltullstyrelsen, under hvilken tid persedlarne måste kvarblifva i tullverkets vård, och egaren hindras att låta föra dem till den ort, der han ämnar bosätta sig. Det förefaller ock Utskottet mindre egentligt, att en person, som inflyttar till ett land och dervid medtager sina förut brukade husgerådspersedlar, dem han har för afsigt att fortfarande för eget behof begagna, skall nödgas för desamma erlägga tull. Hela beloppet af den tullinkomst, som denna artikel lemnat, utgör för år 1869 3,724 R:dr, för år 1870 7,675 R:dr och för år 1871 6,134 R:dr, och är således alltför obetydligt, för att det ur synpunkten att man ej borde föranleda någon minskning i statsinkomst, skulle vara skäl att bibehålla de nu gällande, enligt Utskottets förmenande, oegentliga bestämmelserna med deraf härflytande ganska afsevärda olägenheter för trafiken. För att emellertid en dylik frihet ej må missbrukas på det sätt, att gamla persedlar in-

föras för att sedermera inom landet afyttras, har Utskottet ansett lämpligt, dels att egaren aflemnar ett på tro och heder afgifvet intyg, att han för eget bruk och således icke i handelsafsigt infört persedlarne, och dels att en pröfning eger rum, huruvida de införda persedlarna kunna anses öfverstiga egarens behof; men synes denna pröfning lämpligare kunna verkställas, i likhet med hvad första momentet bestämmer, af tullförvaltningen å den ort, der införseln sker, än af Generaltullstyrelsen, som i allmänhet i dylika fall ej kan ega annan kännedom om de förhållanden, hvilka inverka på en sådan frågas bedömande, än som kan blifva Styrelsen meddelad af den lokala tullförvaltningen, och följaktligen i de flesta fall måste vara hänvisad till att låta sitt beslut bero af den underordnade myndighetens yttrande.

Då enligt Utskottets åsigt någon skilnad således ej bör göras mellan de båda fall, som afses i andra och tredje momenten under denna rubrik, hemställer Utskottet:

5:o.

att i stället för de nuvarande bestämmelserna angående Flyttsaker må införas en så lydande rubrik:

Flyttsaker:

reseförnödenheter, af egaren sjelf medförda, då de af vederbörande tullkammare eller tullinspektion finnas ej öfverstiga hans behof under resan — fria;

öfriga inkommande gamla och brukade husgeråds- eller andra lösörepersedlar, när, efter det egaren på tro och heder afgifvit intyg, att han dem för eget bruk och icke i handelsafsigt infört, vederbörande tullkammare eller tullinspektion pröfvar dem icke öfverstiga egarens behof — fria.

Formar. *Formar* "af jernbleck eller annat ämne för sockerbruken, tryck- och pappersformar, äfvensom formar, som begagnas till pastellage-arbeten", hänföras i tulltaxan till Redskap och Maskinerier och äro följaktligen tullfria, men då jemväl andra slag af formar än de nyss uppräknade användas inom åtskilliga yrken och äro lika hänförliga till redskap, samt billigt torde vara, att den ena näringen så väl som den andra, i fråga om erforderlig materiel, kommer i åtnjutande af samma förmån i detta hänseende, har Utskottet, som i en sednare punkt kommer att föreslå tullfrihet jemväl för Verktyg, hvilka då skulle under en rubrik sammanföras med Maskinerier och Redskap, velat hemställa:

6:o.

att den nuvarande bestämmelsen angående Formar må utbytas mot följande rubrik: *Formar* af hvilket ämne som helst för

näringsarnes behof, och som kunna hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg — fria.

Ehuru Utskottet ansett någon rubbning af tullbestämmelserna angående *Garn* och *Väfnader* i allmänhet icke böra för närvarande vidtagas, hafva dock särskilda skäl föranledt Utskottet att ifrågasätta en ändring af gällande stadganden rörande ett visst slag af nämnda artiklar, nemligen *jutegarn* och *jutegarnsväfnad*, hvilken ändring synes Utskottet icke kunna utöfva någon nämnvärd inverkan på de viktiga industriela intressen, som eljest beröras af denna del utaf tull-lagstiftningen; och är detta skälet, hvarföre den af Utskottet väckta frågan ansetts kunna behandlas fullkomligt oberoende af tulltaxans öfriga i nära sammanhang med hvarandra stående bestämmelser angående garn och väfnader. Utskottets förslag gäller, såsom redan är nämndt, både *jutegarn* och deraf förfärdigade väfnader, hvilka sednare finnas upptagna under en följande rubrik i tulltaxan, men torde det tillåtas Utskottet att här få i ett sammanhang redogöra för förslaget jemväl i hvad angår *jutegarnsväfnaderna*.

Garn af s. k. jute eller indisk hampa, hvilken till sin beskaffenhet är vida sämre än annan hampa, drager för närvarande en tull af 5 öre skålpundet, en tullsats hälften lägre än den eljest för något slags garn stadgade tull. Väfnad af *jutegarn* förtullas efter 8 öre per skålpund i likhet med segelduk och tältduk. Då dessa artiklar, liksom det tullfria råämnet jute, först upptogos i den tulltaxa, som utkom efter 1865—1866 årens riksdag, hade de ännu icke i vårt land vunnit någon större användning. *Jutegarnsväfnad* lämpar sig dock ganska väl till förfärdigande af gröfre säckar, men kan i oblekt och ofärgadt tillstånd knappast begagnas för annat ändamål. Det har emellertid visat sig, att en fabriksindustri, som under de sednare åren uppstått i vårt land, nemligen superfosfatfabrikerna, beredt en större användning åt detta slags säckar genom att nästan uteslutande begagna sådana till omslag för sina fabrikater. I samma mån dylikt omslag kan anskaffas till billigare pris, kommer naturligtvis fabrikaternes försäljningspris att ställa sig lägre, och detta måste, oafsedt den fördel, som i följd deraf skulle om än icke i någon mera betydande mån jordbruket tillskyndas, vara af vigt för denna fabriksindustri sjelf, som derigenom blefve satt i tillfälle att för sina fabrikater lättare uthärda täflan med de utländska gödningsämnen, hvilka, såsom bekant, äro tullfria. Denna sist antydda omständighet eller att ifrågavarande för vårt land viktiga industri icke åtnjuter något skydd för sina fabrikater, synes Utskottet fordra, att de beredningsämnen, den använder, såvidt ske kan, icke draga tull. För att tillgodose superfosfat-fabrikationens billiga anspråk i detta afseende, har Utskottet i en sednare punkt gjort hemställan om tullfrihet för svafvelsyra, och samma tanke ligger till grund för Utskottets önskan, att Riksdagen måtte genom tullfrihets beviljande för sådan *jutegarnsväfnad*, som hufvudsakligen användes till säckar, bereda

Garn.
Jutegarn.

denna näring ett så prisbilligt omslagsämne som möjligt. Såsom redan är antydt, hyser Utskottet den föreställningen, att en dylik tullfrihet ej kan lända någon annan inhemska näring till förfång, då beredning af jutegarn och förfärdigande af sådana väfnader ej i någon mera nämnvärd grad utgöra föremål för svensk industri.

Den tullfrihet, Utskottet sålunda ifrågasatt, gäller dock endast jutegarn och jutegarnsväfnad, som är oblekt och ofärgadt. För det färgade eller blekta jutegarnet finner Utskottet ej något skäl att ändra den för jutegarn nu bestämda tullsatsen af 5 öre per skålpund. Hvad åter angår jutegarnsväfnad, som är blekt eller färgad, förekommer sådan ofta i handeln med brokiga färger, afsedd att begagnas såsom mattor, och är ej sällan sammanblandad med annan väfnad, så att det är svårt att bestämma varans hufvudsakliga beståndsdel. Utskottet har därför ansett det vara lämpligast, att någon skilnad i tullsats ej göres för den blekta eller färgade jutegarnsväfnaden och annan mattväfnad, utan tullen å den förra höjes till likhet med tullen å den sednare, som utgör 18 öre per skålpund.

I enlighet med hvad Utskottet sålunda anfört, hemställas:

7:o.

att jutegarn, ofärgadt och oblekt, må vara tullfritt samt den nu för jutegarn bestämda tullsats af 5 öre per skålpund bibehållas för sådant garn, då det är färgadt eller blekt, i hvilket fall tulltaxan angående denna artikel skulle erhålla den förändrade lydelse, bilagda förslag utvisar.

Grönsaker. *Grönsaker, friska*, draga nu en tull af 50 öre per centner. Den tullinkomst, staten af denna artikel hemtat, har ej uppgått högre än till 726 R:dr för år 1869, 494 R:dr för år 1870 och 924 R:dr för år 1871. Med afseende å denna obetydliga inkomst, som nu måste debiteras och uppbäras på en mängd ställen i landet, och för att, såsom lämpligt synes vara, göra denna artikel likställig med Bär och Frukter, hvilka, när de införas friska, äro tullfria, har Utskottet, då denna artikel dessutom lätteligen kan taga skada under det dröjsmål, som måste uppstå vid dess tullbehandling, så länge den är tullpliktig, velat föreslå:

8:o.

att för *Grönsaker, friska*, må beviljas tullfrihet och rubriken i denna del sålunda komma att lyda: *Grönsaker, friska*, — fria.

Jäst. Ut i en inom Andra Kamraren väckt och till Utskottet hänvisad motion (N:o 22) har Herr *O. P. Rylander* föreslagit, att artikeln *pressjäst* måtte åsättas en införselstull af 6 öre skålpundet; varande af motionären anfördt, bland annat, att, ehuru landets behof af pressjäst allt mera ökats, tillverkningen deraf inom landet

landet årligen minskats, hvaremot importen af denna artikel, som skedde företrädesvis från Danmark, högst betydligt stigit; att svårigheten för den inhemska pressjästtillverkningen att uthärda täflan med utlandet, efter motionärens tanke, vore beroende af en felaktig lagstiftning för denna näring; att Riksdagen väl nyligen tagit ett steg i syfte att afhjelpa det hittills rådande missförhållandet, då nemligen Riksdagen, för att möjliggöra pressjästberedning under hela året, tillåtit bränvinstillverkning gemensamt med pressjästberedning äfven den tid, då bränvinstillverkning eljest icke vore medgifven, men att betydelsen af detta steg i väsendtlig mån förringades derigenom, att Riksdagen för det bränvin, som under nyssberörda tid erhöles såsom biprodukt vid fabrikationen af pressjäst, bestämt 25 öres högre skatt å kannan, än som utginge vid annan bränvinstillverkning; samt att den inhemska pressjästtillverkaren väl kunde under vintertiden sälja sitt fabrikat till samma pris, som den danska pressjästen betingade, men deremot behöfde höja priset under de fem månader af året, då hans tillverkning finge bedrifvas mot den förhöjda bränvinsskatten.

Att, på sätt motionären yrkat, belägga med tull en artikel, som ingår i beredningen af ett utaf de oundgängligaste födoämnen, lärer ej vara förenligt med de grundsatser, som numera i vårt land gjort sig gällande i tullagstiftningen, och då dertill kommer, att, enligt hvad motionären sjelf erkänt, det af honom öfverklagade förhållandet är beroende af gällande lagstiftning angående tillverkningen af bränvin, hvarföre det ock torde på en vida naturligare väg kunna afhjelpas genom ändringar deri, tillstyrker Utskottet:

9:o.

att Riksdagen ej må bifalla det af Herr Rylander väckta förslag om pressjästs beläggande med införselstull.

Såsom bekant är, förekomma *Knappar* i handeln ganska ofta uppfästade på papperskartor och samma svårighet, som Utskottet antydt i punkten 3, möter jemväl här för bestämmande af det vigtafdrag, som vid denna artikels förtullning bör göras för papperskartorna. Då Utskottet i följd häraf ansett sig böra föreslå, att dylikt afdrag ej må ega rum, har Utskottet ej kunnat förbise, att, då dylika kartor, som ofta bestå af styft papper, skulle komma att icke obetydligt inverka på den vikt, efter hvilken tullen skulle beräknas, en motsvarande nedsättning är behöflig i den nu bestämda tullsatsen, och som, enligt hvad Utskottet inhemtat, kartornas vikt hittills beräknats till 15 à 25 procent af bruttovigten, torde en nedsättning i tullen från 30 till 25 öre per skålpund vara af det nu antydda förhållandet påkallad. Väl skulle denna nedsättning ej komma alla slags knappar till godo, eftersom nyssberörda tullsats gäller endast knappar af sammansatta eller, så-

som arbetade, ej specificerade ämnen, men dertill höra dock de flesta af de billigare slagen knappar, hvilka mera allmänt begagnas och hvilkas fördyrande man företrädesvis måste afse att undvika. Utskottet hemställer derföre:

10:o.

att tullsatsen för Knappar af sammansatta eller, såsom arbetade, ej specificerade ämnen må bestämmas till 25 öre per skålpund och att under denna rubrik må, utom den förut der förekommande anmärkning, tilläggas en så lydande: "Anmärkning. Vid knappars förtullning eger afdrag ej rum för vigten af papperskartor, hvarå de äro uppfästade".

Knifvar. Under rubriken *Knifvar* stadgas, bland annat, "bords- och andra slag, ej specificerade, samt gafflar:

med skaft af silfver, pläter, ebenholz, elfenben eller hvalrosständer — 1 skålpund — 50 öre
med skaft af andra ämnen — 1 skålpund — 10 öre".

Enligt hvad Utskottet erfarit, hafva på sednare tiden börjat hit införas särdeles billiga bordsknifvar och gafflar med skaft af ett slags ebenholz, hvilket dock af föreståndaren för Teknologiska Institutet förklarats icke vara det slag af ebenholz, som vore i tulltaxan afsedt. Då det vid sådant förhållande lärer för tulltjenstemännen vara ganska svårt att kunna särskilja de olika slag af ebenholz, som i handeln förekomma, och nyssberörda knifvar, hvilka, med afseende å beskaffenhet och prisbillighet, äro hänförliga till tarfligare husgeråd, rimligtvis icke böra draga den högre tullsatsen af 50 öre, bestämd för vissa dyrbarare slag, har Utskottet, till förekommande af osäkerhet och godtycklighet vid tillämpningen af ifrågavarande bestämmelse, ansett ordet ebenholz böra ur rubriken utgå, då knifvar med skaft af detta ämne skulle komma att förtullas enligt rubrikens sista moment, hvilken förändring så mycket heldre kan ega rum, som dyrbarare knifvar med skaft af ebenholz numera föga begagnas och följaktligen ej i någon afsevärd mån utgöra föremål för införsel; hvadan hemställes:

11:o.

att ur denna rubrik ordet "ebenholz" må uteslutas.

Korkar.
Korksulor.

Korksulor, nu upptagna under rubriken *Korkar*, draga en tull af 15 öre per skålpund, men ej sällan införas korksulor i förening med väfnad eller skinn och denna artikel har blifvit tullbehandlad på olika sätt, såsom hänförd, dels till Skomakarearbeten, andra slag, och dels till Slöjdvaror, i taxan ej nämnda, i hvilket sednare fall, som varit det vanligaste, tullen utgjort 10 procent af varuvärdet. För undvikande af olikhet i tullbehandlingen torde denna artikel dock böra i tull-

taxan upptagas, hvarvid lärer vara lämpligast att derå bestämman den tullsats, som hittills vanligast tillämpats vid införsel af sådan vara,

Utskottet tillstyrker på grund häraf:

12:o.

att ur den nuvarande rubriken angående Korkar må utgå orden: "äfvensom Korksulor" och en ny rubrik å vederbörligt ställe i taxan intagas af följande lydelse:

Korksulor — 1 skålpund — 15 öre
 „ i förening med väfnad eller skinn — R:dr 100 R:mt — 10 R:dr.

Nålar, af annat ämne än guld och silfver och ej hänförliga till Bijouterivaror, förtullas efter 25 öre per skålpund, och som de oftast införas antingen inlagda i smärre papperskonvolut eller uppstuckna på papper, förefinnas här enahanda skäl, som Utskottet anfört i några föregående punkter, för meddelande af den bestämmelsen, att afdrag i vigten ej skall ega rum för dylikt papper. I likhet med hvad Utskottet föreslagit för knappar, torde dock på samma gång en minskning af tullsatsen böra göras, så att icke förändringen må föranleda en stegring i pris på sådana artiklar som knappnålar och synålar, hvilket ingalunda kan vara önskvärdt. Utskottet har derföre, med ledning af de upplysningar, Utskottet förskaffat sig om storleken af det afdrag å varans bruttovigt, som hittills förekommit, ansett en nedsättning i tullen med fem öre vara lämplig och föreslår alltså:

Nålar.

13:o.

att tullsatsen å *Nålar*, hänförliga under denna rubrik, må bestämmas till 20 öre per skålpund och att vid rubriken må fogas följande "Anmärkning: Afdrag i vigten göres ej för papper, hvari nålar äro inlagda eller uppstuckna."

Tulltaxan innehåller nu följande bestämmelse: *Redskap och Maskinerier* eller delar deraf, ej specificerade, till begagnande vid fabriker eller handtverk, eller för jordbruket, samt för jernvägarnes behof — — — fria.

Redskap och Maskinerier.

Genom nådig remiss har Kongl. Maj:t till Utskottet öfverlemnat handlingarne i ett af Kongl. Maj:t afgjort mål, angående styrelsens för Kropps aktiebolag underdåniga ansökning, att, som styrelsen för tillgodogörande af koltillgångarne inom de områden i Skåne, hvarest bolaget förvärfvat rätt till kolfyndigheters bearbetande, i England inköpt åtskilliga för sådan grufvedrift erforderliga redskap och maskinerier, nemligen, bland annat, tre ångmaskiner samt uppfordrings- och pumpverk, af hvilka maskinerier de flesta voro af den beskaffenhet, att dylika hit-

tills icke i vårt land utgjort föremål för införsel och tullbehandling, Kongl. Maj:t måtte, särskildt med hänsyn till det för fäderneslandets industri så högst viktiga företag, hvaråt bolaget egnat sin verksamhet, tillåta, att såväl omförmälda, som de för bolaget framgent erforderliga redskap och maskinerier af förenämnda beskaffenhet finge till riket tullfritt införas; öfver hvilken ansökning Kongl. General-tullstyrelsen den 29 November sistlidna år afgifvit utlåtande och dervid anfört: att ordalydelsen i gällande tulltaxa icke medgäfvit tullfrihet för andra ospecificerade redskap och maskinerier eller delar deraf, än sådana, hvilka voro afsedda till begagnande vid fabriker eller handverk eller för jordbruket samt för jernvägarnes behof, vid hvilket förhållande de redskap och maskinerier, om hvilka fråga vore, likasom effekter i allmänhet, afsedda för någon af de till bergsnäringen hörande grenar, torde vid sträng tillämpning af tulltaxans nuvarande lydelse böra anses såsom tullpligtiga, med undantag dock för ångmaskiner, hvilka under alla förhållanden, utan afseende å det ändamål, hvarför de inkommo, åtnjöto tullfrihet; men att, då det industriföretag, ifrågavarande aktiebolags verksamhet omfattade, att nemligen i vidsträcktare mån än hittills tillgodogöra stenkollstillgångarne i Skåne, syntes vara icke blott i och för sig, utan ock medelbart, till fromma såväl för fabrikerne som för jernvägarne, förtjent af lika uppmuntran, som redan vore dessa sednare industrigrenar i tullfriheten för deras redskap och maskinerier medgifven, samt de redskap och maskinerier, hvilka för stenkolsbrytning erfordrades, enligt hvad bolagets styrelse uppgifvit, åtminstone för det närvarande i allmänhet icke torde kunna inom landet erhållas, General-tullstyrelsen ansåge sig kunna och böra hos Kongl. Maj:t hemställa, om icke samtliga i tulltaxan ej specificerade redskap och maskinerier, hvilka redan inkommit eller framdeles kunde inkomma och tillförlitligen ådagalades vara använda till eller afsedda för borning efter eller brytning af stenkoll, tillsvidare och intilldess bestämdt stadgande derom kunde varda i en blifvande tulltaxa intaget, måtte från införselstull befrias.

Sedan Kongl. Maj:t derefter, vid ärendets pröfning, funnit godt i nåder tillåta, att de redskap och maskinerier af omförmälda beskaffenhet, som för Kropps aktiebolags räkning inkommit eller ytterligare kunde under 1872 inkomma, finge af vederbörande tullfritt disponeras, afsåg Kongl. Maj:t med ofvanberörda remiss till Utskottet, att hos detsamma måtte komma under öfvervägande, huruvida icke redskap och maskinerier, afsedda äfven för andra yrken och behof än sådana, som i tulltaxan under denna rubrik upptogos, såsom exempelvis för bergsbrukens behof, borde få till riket tullfritt införas.

Enligt nu gällande, ofvan anförda bestämmelse är tullfriheten för redskap och maskinerier begränsad på det sätt, att den endast tillgodokommer vissa näringar, under det andra och deribland den för vårt land så betydande bergsnäringen är i saknad af en dylik förmån. Oafsedt den obestämdhet, som ur formel synpunkt måste anses vidlåda det nuvarande stadgandet i detta fall, i betraktande

nemligen af svårigheten att alltid vid tullbehandlingen kunna särskilja, för hvilket behof ett visst slag af redskap eller maskinerier är ämnadt, föreligger här, med hänsyn till de grunder, som enligt Utskottets tanke böra vara bestämmande för denna del af lagstiftningen, en oegentlighet, värd att afhjelpas. Det lär vara öfverflödigt att nu upprepa de lätt insedda skälen, hvarföre man icke bör genom beskattning fördyra de hjälpmedel, som för näringarne äro behöfliga till ett direkt underlättande af det arbete, de hafva att utföra. Giltigheten af dessa skäl torde vara erkänd och ett uttryck af detta erkännande ser Utskottet i den tullfrihet, som redan är de flesta af våra inhemska näringar tillförsäkrad för de redskap och maskinerier, hvaraf de äro i behof. Då man, när det gällt dessa näringar, låtit nyss antydda grundsats vara den bestämmande och, såsom vederbort, för densamma underordnat de andra syften, tullagstiftningen egt, såsom att förskaffa statsverket inkomster eller bereda skydd åt inhemska näringar, hvilka i detta fall skulle vara sådana, som egnade sig åt tillverkning af dylika redskap och maskinerier, lär det endast vara en följdriktig tillämpning af den redan erkända grundsatsen, när Utskottet föreslår, att åt tulltaxans bestämmelser angående redskap och maskinerier må gifvas den omfattning, att en lika förmån derunder blifver inrymd åt alla näringar.

I omedelbart sammanhang med den nu afhandlade frågan står ett annat förslag, som blifvit väckt inom Utskottet och ansetts lika förtjent af att underställas Riksdagens pröfning. Detta förslag gäller artikeln *Verktyg*, hvarom nu stadgas, att verktyg för fabriker, handverk och jordbruk, ej specificerade, draga en tull af 5 procent utaf värdet. Angående denna artikel har den år 1863 förordnade komiteén för uppgörande af förslag till ny tulltaxa uti sitt betänkande, bland annat, yttrat följande: "Då man för den i egentlig mening stora industrien frigifver dess redskap, maskinerna, hvilka hafva till uppgift icke blott att bespara, utan att, såvidt möjligt är, ersätta människokraften, synes det både från pricipens och tillämpningens sida vara en utan gensägelse berättigad fordran hos den industri, som i följd af sin beskaffenhet är direkt och till aldra största delen beroende af denna kraft, att för de redskap, hvilka *den* har af nöden och kan använda till arbetets underlättande, undfå samma förmån, som blifvit maskin-industrien förunnad. Denna fordran förtjenar desto mera ett tillmötesgående, som handarbetet icke blott är utsatt för täflan inom sitt eget område i samma grad, som maskin-industrien inom sitt, utan äfven derjemte i många fall har att bestå en annan svårare konkurrens med denna sednare industri sjelf. Vid sådant förhållande, och då detta arbete derigenom redan i och för sig har nog svårigheter att bekämpa, böra ej de hjälpmedel, som för detsamma äro oundgängliga, genom tullbeskattning fördyras. Icke heller vill det synas fullt klart på hvad grund *verktyg* för fabriker, handverk och jordbruk skola vara med tull belagda, under det redskap till begagnande vid fabriker eller handverk eller för jordbruket äro tullfria. De begagnas båda

i hufvudsaken för fullkomligt samma ändamål; och man kan med skäl fråga, hvarföre t. ex. smeden skall betala tull för sin fil, som är ett verktyg, under det han erhåller eller skulle erhålla sitt skrufstäd, som efter vanligt språkbruk är ett redskap, utan sådan afgift; — en mängd andra liknande fall att förtiga“. Komitéén har vidare framhållit ett särskildt skäl af formel beskaffenhet för tillstyrkande af verktygs tullfrihet, nemligen den ganska stora svårighet, som ofta förefinnes att skilja artikeln verktyg från artikeln redskap, en svårighet, som måste hafva till följd, att samma slags vara ena gången kan få afgiftsfritt införas, andra gången icke. Komitéén tillstyrkte derföre, att verktyg eller delar deraf, ej specificerade, måtte förklaras tullfria. I detta komitééns förslag, likasom i de skäl, hvarpå komitéén grundat detsamma, anser sig Utskottet böra instämma, dervid hos Utskottet gjort sig gällande samma uppfattning, som ofvan blifvit antydd i fråga om redskap och maskinerier och med hvilken uppfattning det icke är förenligt att i fråga om tullbeskattning göra skilnad mellan redskap och verktyg. Med de af komitéén tillagda orden “ej specificerade“ afses att från denna rubrik undantaga de i taxan särskildt uppräknade slag af verktyg, såsom knifvar, saxar, nålar m. fl., för hvilka taxan hittills stadgat särskilda tullsatsar, och angående hvilka artiklars tullpligtighet Utskottet icke heller ifrågasatt någon ändring af det skäl, att Utskottet ansett sig böra taga hänsyn till de förhållanden, hvilka hittills föranledt, att dessa artiklar, fastän hänförliga till verktyg, icke blifvit såsom sådana tullbehandlade, utan gjorts till föremål för särskilda stadganden. Slutligen vill Utskottet erinra, att den för statsverket uppkommande minskning i tullinkomst genom tullfrihets beviljande för verktyg ej kan, med hänsyn till de höga belopp, hvartill tulluppbörden numera uppgår, vara egnad att utgöra hinder för berörda viktiga förändrings genomförande; hafvande tullinkomsten af verktyg utgjort:

år 1869	1870	1871
9,167 R:dr —	12,571 R:dr —	20,168 R:dr.

Då Utskottet sålunda vill föreslå Riksdagen, att den för verktyg nu bestämde tull må upphöra, hvarigenom de skulle blifva likställda med redskap och maskinerier, torde samtliga dessa artiklar lämpligen kunna sammanföras under en rubrik, som fullständigt införas i taxan på det ställe, der i följd af den alfabetiska uppställningen någondera af dessa artiklar först omnämnas, hvaremot å de ställen, der sedermera de andra båda återfinnas, erfordras endast en hänvisning till den fullständiga rubriken.

På grund af hvad Utskottet anfört hemställes:

14:o.

att Riksdagen må, med ändring af nu gällande bestämmelser i tulltaxan angående Redskap, Maskinerier och Verktyg, besluta, att i taxan skall å vederbörligt ställe intagas en så ly-

dande rubrik: Maskinerier, Redskap och Verktyg eller delar deraf, ej specificerade, — -- — fria.

Skor af yllefilt *utan* lädersulor äro upptagna under en särskild rubrik i taxan och förtullas såsom yllefilt, men vid införsel af yllefiltskor *med* lädersulor, hvilka torde böra hänföras till *Skomakarearbeten*, har, såsom Utskottet inhemtat, tveksamhet uppstått, huruvida dylika filtskor skola behandlas såsom Skomakarearbeten af andra tyger än siden, för hvilka tullen utgör 60 öre per skålpund, eller såsom Skomakarearbeten, andra slag, som draga en tull af endast 40 öre skålpundet. Då ett förtydligande af tulltaxans mening i detta fall torde vara erforderligt och då, med hänsyn till ifrågavarande artikels mindre värde i förhållande till de dyrbarare skomakarearbeten, som draga den högre tullen af 60 öre, rättast lära vara att hänföra detta slags filtskor till Skomakarearbeten, andra slag, föreslår Utskottet:

Skor af yllefilt.

15:o.

att rörande Skor af yllefilt må i tulltaxan intagas följande rubrik:

Skor af yllefilt med lädersulor; förtullas såsom Skomakarearbeten, andra slag.
— — — utan lädersulor; förtullas såsom Yllefilt.

Svafvelsyra är nu belagd med en tull af 50 öre per centner. I en före-*Svafvelsyra*. gående punkt har Utskottet redan erinrat, hurusom svafvelsyra utgör ett viktigt beredningsämne för superfosfattillverkningen och huru denna näring, som ej åtnjuter något skydd för sina fabrikater, kan ega ganska berättigade anspråk, att, såvidt möjligt, icke för de beredningsämnena, den använder, vara underkastad tullbeskattning. Men ej blott med hänsyn till nämnda tillverkning, utan med afseende i allmänhet å den mångfaldiga användning, svafvelsyra eger och som gör densamma synnerligen behöflig för åtskilliga af våra inhemska näringar och deribland ej minst för jordbruket, har Utskottet funnit den redan i viss mån hos oss erkända grundsatsen om tullfrihet för de råämnena och beredningsämnena, hvartill näringarne måste ega tillgång, vara i hög grad egnad att vinna tillämpning just i fråga om denna artikel. Åtskilliga andra syror, såsom salpetersyra och saltsyra, äro redan tullfria och ett uppskof med utsträckandet af samma frihet till svafvelsyra synes Utskottet icke heller vara påkalladt af något afseende å den tullinkomst, staten hemtar af denna artikel. Berörda inkomst utgjorde nemligen:

år 1869	år 1870	år 1871
2,862 R:dr 50 öre	2,082 R:dr 50 öre	4,187 R:dr.

På grund af dessa skäl hemställer Utskottet:

16.o.

att artikeln Svafvelsyra må blifva tullfri och rubriken således komma att lyda: Svafvelsyra — Fri.

Tobak. Herr O. P. Rylander har i motion (N:o 153) föreslagit nedsättning af tullen å snus från 50 till 35 öre per skålpund. Då Utskottet emellertid ansett tullsatserna jemväl å de öfriga slagen af arbetad tobak tariffva nedsättning, meddelas här den nuvarande rubriken i sin helhet:

“Tobak:

oarbetad, blad och stjelk	i skålp.	— 29 öre.
arbetad:		
cigarrer och cigarretter	1 skålp.	1: 30 “
karfvad	1 skålp.	— 45 “
malen eller snus	1 skålp.	— 50 “
spunnen, hopvriden eller pressad . . .	1 skålp.	— 35 “
stänger och karotter	1 skålp.	— 55 “

Att tullsatserna å arbetad tobak, samt företrädesvis å cigarrer och snus äro öfverdrifvet höga torde vara temligen obestriddigt, och ehuru dessa belopp blifvit bestämda i syfte att bereda staten en stor tullinkomst, har det visat sig, att de fast mer motverkat detta ändamål, ity att införseln af cigarrer och snus ingalunda motsvarat den omfattande förbrukningen deraf, hvilket har sin naturliga orsak deri, att det höga tullskydd, som den inhemska tillverkningen af sådana artiklar åtnjuter, och som torde vara ojemförligt större, än som ifrågakommer för någon annan näring, ställt de svenska fabrikaterna utom konkurrens med utlandets. Anser man derföre att dessa artiklar äro företrädesvis egnade att förskaffa staten en större tullinkomst, måste man tillse, att tullsatserna icke bestämmas så högt, att de omöjliggöra all täflan mellan utlandets och våra egna fabriker, hvarigenom, såsom för närvarande hos oss, den höga tullsatsen endast kommer att innebära en premie för den inhemska fabrikanten och någon nämnvärd införsel icke kan ega rum af andra artiklar än sådana, som icke inom landet tillverkas. Då Utskottet sålunda funnit sig böra framställa förslag om nedsättning af tullen för ifrågavarande artiklar, vill Utskottet icke heller lemna oanmärkt dessa varors beskaffenhet att med lätthet kunna smugglas, med hänsyn hvartill det också torde vara nödigt, att de ej beläggas med en alltför betungande införselsavgift.

Då Utskottet nu öfvergår till frågan om de belopp, hvartill dessa tullsatsers böra bestämmas, hänför sig Utskottet till den utredning, som i detta afseende blifvit lemnad uti det förut åberopade, af tullkomiterade år 1865 afgifna betänkande. Hvad dervid först angår *cigarrer*, lärer, enligt uppgifter, som meddelats bemälde tullkomiterade, vid fabrikationen af denna artikel omkring 45 procent afgå

afgå af den tobak, som dervid användes. Tillverkningskostnaden för 1 skålpund färdiga cigarrer, med inberäkning af bladens sortering och stripning, cigarrernas rullning, sortering, bundtning, inpackning i lådor m. m. jemte ränta och underhållskostnaden, uppgafs af Komiterade utgöra omkring 1 R:dr 50 öre. Om således tullen å den i ett skålpund cigarrer ingående råvaran, med nu gällande tullsats för denna, kan antagas uppgå till omkring 53 öre, har Utskottet ansett att, om denna tull ökas med ett belopp, motsvarande ungefär 20 procent å varans tillverkningskostnad, den tullsats, som då erhöles, skulle komma att innefatta ett tillräckligt skydd för den inhemska näringen. I följd häraf hemställer Utskottet, att tullen å cigarrer och de med dem närmast jemförliga *cigarretterna* må nedsättas till 85 öre per skålpund.

Då de öfriga slagen af arbetad tobak af Utskottet ansetts lämpligen kunna sammanföras under *en* bestämmelse och draga en lika tull, som Utskottet vill föreslå till 35 öre per skålpund, eller det belopp som nu är stadgad för spunnen, hopvriden eller pressad tobak och hvartill en motionär vid denna riksdag önskat nedsätta tullen å snus, vill Utskottet erinra, att vid beredningen af snus, enligt uppgift i nyssberörda komitébetänkande, vigten af den dertill använda råvaran ökas med 40 å 50 procent, hvilken vigttillökning ungefärligen motsvarade dåvarande tillverkningskostnaden, hvarföre med en tullsats å snus af 35 öre pr skålpund ett icke obetydligt skydd fortfarande skulle vara lemnadt den inhemska tillverkningen. En nedsättning af den nu för stänger och karotter stadgade tullsatsen af 55 öre är utan all betydelse, då hela införseln af detta slags tobak utgör endast några få skålpund årligen.

I enhlighet med hvad Utskottet sålunda anført, hemställes:

17:o.

att, med bibehållande af tullen å oarbetad tobak, men med ändring af bestämmelserna angående arbetad tobak, rubriken må erhålla följande lydelse:

Tobak:

oarbetad, blad och stjelk	1 skålp. 29 öre;
arbetad:	
cigarrer och cigarretter	1 skålp. 85 öre
andra slag	1 skålp. 35 öre.

Under förutsättning af bifall till hvad Utskottet i punkten 14 föreslagit angående sammanförande under en rubrik af artiklarne Maskinerier, Redskap och Verktyg, hvilka samtliga skulle blifva från tull befriade, torde

Verktyg.

18:o.

i stället för den under rubriken Verktyg nu förekommande bestämmelsen böra intagas följande hänvisning: Verktyg eller delar deraf, ej specificerade, se Maskinerier, Redskap och Verktyg.

Väfnader. Med åberopande af de skäl, Utskottet här ofvan anført i punkten 7, före-
Jutegarns- slår Utskottet:
väfnad.

19:o.

att under rubriken *Väfnader* må uteslutas de nu i taxan efter orden: segelduk och tältduk förekommande orden: "äfvensom jutegarnsväfnad", och i stället efter de förra orden å ny rad införas följande bestämmelse:

Jutegarnsväfnad:

oblekt och ofärgad Fri,
blekt eller färgad 1 skålpund 18 öre.

Förändrade Af de förslag, Utskottet ofvan framställt angående ändring af åtskilliga ru-
hänvisnin- brier i tulltaxan, påkallas jemväl några smärre redaktionsförändringar i de hän-
gar för åt- visningar, som förekomma i taxan rörande följande artiklar, nemligen: *Asfaltrör,*
skilliga ar- *Bobiner, Borstbindarearbeten,* i hvad angår derunder upptagna murare- och målare-
tiklar. *borstar, Deglar, Filar, Glasmästarediamanter, Guttapercha, Instrumenter, Jern, Kar-*
dor och Kardläder, Karott, Kautschuk, Liar, Negerhead, Penslar, Raspar, Rör,
Saxar, Skrubbor, Skyfflar och Skäror, Smergelduk, Snus, Spadar, Symaskiner, Så-
gar, Sägblad och Sägbladsämnen samt *Yxor*; hemställande Utskottet:

20:o.

att den förändrade lydelse, som enligt bifogade taxeförslag blifvit gifven åt de angående nyss uppräknade artiklar i taxan meddelade hänvisningar, må af Riksdagen godkännas.

Angående Slutligen vill Utskottet afgifva yttrande angående en inom Andra Kammaren
väckt motion af Herr *A. W. Westerdal* väckt motion (N:o 2), som blifvit till Utskottet hänvi-
om utför- sad. Under anförande, att skogssköfling på flera ställen i vårt land bedrefves i
selsförbud en fruktansvärd utsträckning och att det vore af vigt för staten att åtminstone
för värke
m. m.

för ungskogens skyddande med det snaraste vidtaga allvarliga åtgärder, så att den med fördel idkade pitpropsindustrien kunde göras om intet, har motionären hemställt, att Riksdagen "ville för sin del besluta utförsel förbud å all sorts rundvirke under 7 tums topp på 20 fots längd", eller, om detta ej skulle bifallas, å dylikt virke, "åsätta tull till belopp lika med varans värde", samt att, i fall bestämmelserna uti den emellan de förenade rikena och Frankrike år 1865 afslutade handels-traktat skulle anses innefatta hinder för åvägabringandet af de sålunda alternativt föreslagna åtgärderna, Riksdagen då jemväl måtte "besluta en skrivelse till Kongl. Maj:t med anhållan, att Han täcktes af Franska regeringen utverka en sådan modifikation i nämnde traktat, att hinder ej mötte för utfärdandet af författning i föreslaget syfte.

På sätt motionären antydt och jemväl vid föregående riksdagar, då liknande förslag varit å bane, blifvit af Utskottet erinradt, lærer 4:de artikeln af Handels-traktaten med Frankrike icke medgifva ett omedelbart åvägabringande af den föreslagna exporttullen, och motionären har derföre också hemställt, att man skulle hos Franska regeringen söka utverka en ändring af traktaten i sådan syftning att detta hinder blefve undanröjdt. Men då ett dylikt medgifvande från Frankrikes sida naturligen måste betinga motsvarande eftergifter å vår sida, samt det, enligt Utskottets tanke ingalunda kan för de förenade rikena vara önskligt, att en rubbning af traktatens bestämmelser för närvarande ifrågasättes, torde, oberoende af den uppfattning, man i öfrigt kan ega om motionärens förslag, ett afstyrkande af detsamma, såvidt det icke är förenligt med den åberopade traktaten, ega sitt fulla berättigande i de af Utskottet nyss antydda förhållanden.

Då emellertid hvad Utskottet sålunda anfört icke torde vara tillämpligt på motionärens förslag, i hvad det innefattar yrkande om ett utförselsförbud för ifrågavarande slag af skogsprodukter, föranledes Utskottet att jemväl inlåta sig på sjelfva hufvudfrågan, eller huruvida de af motionären föreslagna åtgärderna i och för sig kunna anses gagneliga. Utskottet vill härvid ingalunda bestrida, att mångenstädes ett allt för strängt anlitage af skogstillgången egt rum och att en med skogens framtida bestånd mera förenlig vård kan på flera ställen vara af ett ganska trängande behof påkallad. Men detta behof låter deremot, efter Utskottets förmenande, icke afhjelpa sig på den väg, motionären föreslagit. Den afverkning af ungskog, motionären velat förhindra eller inskränka, behöfver icke i och för sig gifva anledning till några farhågor. Af det kapital, skogen representerar, hemtar egaren sin ränteafkastning genom den afverkning, han låter bedrifva, och om han dervid afverkar ungskog, i stället för att låta med afkastningens uttagande anstå, tilldess skogen hunnit blifva äldre, kan sådant under vissa förhållanden vara för egaren fördelaktigare, men detta är helt enkelt en ränteberäkningsfråga, som ur det allmännas synpunkt icke eger den betydelse man deråt velat gifva, under förutsättning likväl, att egaren icke för en ögonblicklig vinst uppoffrar all framtida

afkastning af sin egendom, utan låter sig angeläget vara att befordra skogens återväxt och anordna sin skogshushållning så, att han i skogen eger en ständigt räntebärande tillgång. Enligt hvad känt torde vara, kan icke heller en väl ordnad skogsskötsel ega rum, utan en ganska vidsträckt afverkning af ungskog. Då nu genom motionärens förslag afsättningen af skogsprodukter utaf mindre dimensioner skulle försvåras och den omtänksamme skogsegaren således förmenas att af sin egendom hemta den afkastning, förhållandena medgifva, — och detta derföre att en annan misshushållade med sin skog, — synes det Utskottet temligen uppenbart, hvad erfarenheten ock gifvit vid handen, att en så beskaffad lagstiftning snarare skulle motverka än befrämja det systemål, man i detta fall har för ögonen. Då Utskottet således icke kan erkänna gagneligheten i detta afseende af sådana åtgärders vidtagande, som falla inom tull-lagstiftningens område, vill Utskottet dermed icke hafva bestridt, att icke lagstiftningsåtgärder af annan art möjligen kunna i detta fall erfordras, hvarförutom Utskottet är lifligt öfvertygadt om den betydelsefulla inverkan på skogshushållningen i landet, staten kan utöfva genom sin egen verksamhet såsom skogsegare — en verksamhet gagnelig ej blott med afseende å de rika skogstillgångar, hvilka omedelbart genom statens försorg kunna blifva föremål för en ändamålsenlig förvaltning, utan äfven och kanske ännu mera genom det kraftigt manande föredöme, som derigenom lemnas den enskilde och som säkerligen vida bättre än alla tvångsåtgärder skall bidraga till framgången af de fosterländska sträfvandena för bevarande åt landet af den källa till rikedom, det eger i sina skogar.

Efter denna i korthet lemnade redogörelse för Utskottets uppfattning af förevarande ämne, tillstyrker Utskottet i enlighet dermed:

21:o.

att Herr Westerdals motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Då Utskottet af särskilda skäl ansett sig ännu icke böra till slutlig behandling företaga de vid tulltaxan fogade *Underrättelser* om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör, kommer Utskottet att framdeles afgifva särskildt betänkande derom; hvilket Utskottet

22:o.

skolat för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 21 Mars 1873.

På Utskottets vägnar:

Gust. af Ugglas.

Tull-Taxa

att lända till efterrättelse från och med den

	Quantitet för tull- beräkningen.	Införsels- tull. Riksmünt.
<p>Asfaltrör; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.</p>		
<p>Blommor: konstgjorda af tyg, papper, halm, fjäder eller andra dylika ämnen</p>	1 skålpund	5
<p>Bobiner; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, eller delar deraf, ej specificerade.</p>		
<p>Borstbindarearbeten: murare- och målareborstar; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade</p>		
<p>Broderade arbeten, Anm. Afdrag i vigten eger ej rum för papper, hvarå Bro- derade arbeten äro uppfästade.</p>		
<p>Deglar; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.</p>		
<p>Dricka; se Maltdrycker.</p>		
<p>Drufsocker,</p>		

	Quantitet för tull- beräkningen.	Införsels- tull. Riksmünt.
Filar; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Flytt saker, reseförmödenheter, af egaren sjelf medförda, då de af vederbörande tullkammare eller tullinspektion finnas ej öfverstiga hans behof under resan		Fria.
Öfriga inkommande gamla och brukade husgeråds- eller andra lösörepersedlar, när, efter det egaren på tro och heder afgifvit intyg, att han dem för eget bruk och icke i handelsafsigt infört, vederbörande tullkammare eller tullinspektion pröfvar dem icke öfverstiga egarens behof.		Fria.
Formar, af hvilket ämne som helst för näringarnes behof och som kunna hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg.		Fria.
Garn:		
segel- och bind-	1 skålpund	10
jute- ofärgadt och oblekt		Fritt.
färgadt eller blekt.	1 skålpund	5
Glasmästarediamanter, infattade; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Grönsaker, friska		Fria.
Guttapercha		
andra slag, ej specificerade, och som ej äro hänförliga till Maskinerier, Redskap och Verktyg eller delar deraf	1 skålpund	40

	Quantitet för tull- beräkningen.	Införsels- tull, Riksmünt.
Instrumenter:		
----- handtverks-; tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade. musikaliska-: ----- -----		
Jern:		
----- gjutgods, allt annat, ej specificerad; till jernvägsmateriel samt till maskinerier, eller delar deraf; tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade. -----		
----- smidt eller valsadt, -----		
----- jernvägsmateriel, maskinerier, eller delar deraf; tullbehandlas såsom Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade. -----		
Kardor och Kardläder; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg eller delar deraf, ej specificerade. -----		
Karott; se Tobak, arbetad, andra slag. -----		
Kautschuk:		
----- andra slag, ej specificerade, och som ej äro hänförliga till Maskinerier, Redskap och Verktyg eller delar deraf -----	1 skålpund	40
Knappar af sammansatta eller, såsom arbetade, ej spe- cificerade ämnen -----	1 skålpund	25
Anm. Då knappar -----		
----- förfärdigade.		
Anm. Vid knappars förtullning eger afdrag ej rum för vigten af papperskartor, hvarå de äro uppfästade.		
Knifvar:		
----- bords- och andra slag ej specificerade, samt gafflar:		

	Quantitet för tull- beräkningen.	Införsels- tull. Riksmünt.
Raspar ; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Redskap eller delar deraf, ej specificerade; se Maskinerier, Redskap och Verktyg.		
Rör: af jern eller annan metall, äfvensom tegelrör; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Saxar: skräddare-, trädgårds-, ull- och öfverskärare- samt saxar till klippning af plåtar och bleck; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Skor af yllefilt med lädersulor; förtullas såsom Skomakare- arbeten, andra slag. — — — utan lädersulor; förtullas såsom Yllefilt.		
Skrubbor ; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Skyfflar och Skäror af jern; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Smergelduk ; hänföres till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Snus ; hänföres till Tobak, arbetad, andra slag. — — —		
Spadar ; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Svafvelsyra <i>Bih. till Riksd. Prot. 1873. 5 Saml. 1 Afd. 3 Häft.</i>		Fri. 4

	Quantitet för tull- beräkningen.	Införsels- tull. Riksmünt.
Symaskiner ; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Sågar , försedda med skaft; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Sågblad och Sågbladsämnen eller otaggade Sågblad; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Tobak:		
arbetad, blad och stjelk	1 skålpund	— 29
arbetad:		
cigarrer och cigaretter	1 skålpund	— 85
andra slag	1 skålpund	— 35
Verktyg eller delar deraf, ej specificerade; se Maskinerier, Redskap och Verktyg.		
Väfnader:		
linne- eller hamp-		
segelduk och tältduk	1 skålpund	— 8
jutegarnsväfnad:		
oblekt och ofärgad		Fri.
blekt eller färgad	1 skålpund	18
andra slag		
Yxor ; hänföras till Maskinerier, Redskap och Verktyg, ej specificerade.		
Öl ; se Maltdrycker.		

Reservationer:

Emot 4:de punkten:

af Herr *Bennich*;

Emot 17:de punkten:

1:o af Herr *Ola Andersson*: "Då tobak ej är någon nödvändighetsvara; då således ej samma skäl som gälla för tullnedsättning å varor af sistnämnda slag här äro tillämpliga; då uppmuntran till en stegrad förbrukning ingalunda torde vara på sin plats; då någon konsumtionsskatt ej blifvit på samma gång föreslagen och ej heller utan svårigheter låter sig genomföra; då det torde vara tvifvelaktigt om statens inkomster genom tullnedsättningen skulle ökas eller ens komma att bibehållas vid de belopp, som med nuvarande tullbestämmelser kunna ingå; då möjligen, utan någon enda fördel för staten, endast skulle åstadkommas en — men äfven den tvifvelaktig — prisnedsättning å den inhemska tillverkningen, och då konkurrensen mellan de inhemska tillverkarne väl i det närmaste reglerar priserna till det måttliga, hemställer jag:

att nuvarande tullsatser å all slags tobak bibehållas oförändrade".

I denna reservation instämmer Herr *C. A. Jönsson*.

2:o af Herr *P. Ericsson*: "Emot Utskottets förslag, att å cigarrer och cigarretter nedsätta införseltullen från 1 R:dr 30 öre till 85 öre per skålpund får jag anföra min reservation, emedan jag tror, att en så stor nedsättning ej kommer att lemna staten förökade inkomster, som skulle vara egentliga syftemålet med Utskottets förslag, utan snarare verka motsatsen, alldenstund sämre cigarrer troligen ej införas, utan blott de bättre sorterna, som tåla draga en högre tull. Om någon nedsättning skall komma i fråga, anser jag tullen å cigarrer och cigarretter åtminstone ej böra sättas lägre än 1 R:dr per skålpund".

3:o af Herr *J. F. Fredricson*: "Emot Utskottets beslut i 17:de punkten, att föreslå nedsättning af införseltullen för cigarrer från hittillsvarande 1 R:dr 30

öre per skålpund till 85 öre och för artikeln snus från 50 öre till 35 öre per skålpund får jag reservera mig, emedan en så stor nedsättning, efter mitt förmenande, på samma gång den skadar våra inhemska tobaksfabriker, äfven för statskassan skulle verka en stor minskning i tullinkomsterna. Det är dessutom en redan länge erkänd sanning, att det hvarken är behöfligt eller nyttigt utan tvärtom skadligt att vid hvarje riksdag göra ändringar i tulltaxan. I förevarande hänseende kunna dessutom icke några fullgiltiga skäl anföras, om icke dit skulle räknas, att de förmögnare blefve genom nedsättningen i tillfälle att för ett billigare pris röka utländska cigarrer och taga sig en pris snus af utländsk tillverkning. Dessa skäl kunna så mycket mindre af mig antagas, som jag är förvissad derom att det icke bör finnas någon, som för sin njutning begagnar dessa artiklar, den der skulle vilja undandraga sig erläggandet af den afgift, som i form af tull derå kommer statskassan till godo. Jag hemställer derföre att de af Utskottet i denna punkt föreslagna tullnedsättningar icke måtte vinna Riksdagens bifall“.

Emot 21:sta punkten (angående Herr Westerdals motion):

af Herr *A. Andersson* från Göteborgs och Bohus län, som för sin del ansåg, att enligt motionärens yrkande en underdånig skrifvelse borde aflåtas i syfte att åvägabringa utförselsförbud för det i motionen omförmälda slag af virke.